

Sygn. akt: II AKa 5/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 maja 2021 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący	SSA Grzegorz Wątroba (spr.)
Sędziowie	SSA Marcin Ciepela SSO del. Rafał Doros
Protokolant	Damian Krzywda

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Bytomiu Agnieszki Gamrat

po rozpoznaniu w dniu 13 maja 2021 roku sprawy **W. M., syna H. i T., urodzonego (...) w B.** oskarżonego z:

I. art. 148 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

II. art. 191 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

na skutek apelacji obrońcy od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 8 października 2020 roku, sygn. akt XVI K 226/19

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;
2. zasądza od Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy w Katowicach) na rzecz adwokata J. P. – Kancelaria Adwokacka w K. kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych, w tym 23 % VAT, tytułem obrony z urzędu udzielonej oskarżonemu W. M. w postępowaniu odwoławczym;
3. zasądza od Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy w Katowicach) na rzecz radcy prawnego E. O. – Kancelaria (...) w B. kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych, w tym 23 % VAT, tytułem pomocy prawnej z urzędu udzielonej oskarżycielowi posiłkowemu K. T. w postępowaniu odwoławczym;
4. zwalnia oskarżonego W. M. od ponoszenia kosztów sądowych postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

SSA Marcin Ciepela SSA Grzegorz Wątroba SSO del. Rafał Doros

UZASADNIENIE	
---------------------	--

Formularz UK 2	Sygnatura akt	<i>II AKa 5/21</i>
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

**Wyrok Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 8 października 2020r.
w sprawie sygn. XVI K 226/19**

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	

#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	Zarzut obrazy prawa procesowego tj. art. 5, 7 oraz 410 k.p.k.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Niezasadne były zarzuty obrońcy oskarżonego W. M., powiązane z obrazą przepisów proceduralnych, które w istocie zmierzały do zakwestionowania ustalonych przez Sąd meriti winy i sprawstwa oskarżonego. Wprawdzie skarżący w swej apelacji zarzucił zarówno		

obrazę przepisów postępowania, która miała mieć wpływ na treść wyroku, jak i błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę, to w gruncie rzeczy skarżący ten kwestionuje prawidłowość poczynionych ustaleń, gdyż jego zdaniem naruszenie wskazanych wyżej przepisów miało doprowadzić do błędności ustaleń faktycznych.

Nie zasługiwały więc na aprobatę zarzuty apelacji obrońcy, sugerujące naruszenie przepisów art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. poprzez błędną oraz dowolną ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Wbrew twierdzeniom skarżącego, Sąd I instancji prawidłowo ustalił istotne okoliczności przedmiotowych zdarzeń i popełnienia obu czynów przypisanych oskarżonemu, a w pisemnych motywach drobiazgowo i wyczerpująco przeanalizował zebrany w sprawie materiał dowodowy, dokonując trafnej jego oceny, która całkowicie mieści się w rygorach wynikających z art. 7 k.p.k. i jest oceną wszechstronną oraz bezstronną, nie narusza granic swobodnej oceny, jest zgodna z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego oraz nie zawiera błędów faktycznych lub logicznych. Sąd meriti w uzasadnieniu swym szczegółowo wskazał przy tym, na jakich dowodach oparł w tej części swe ustalenia, a także, które dowody i z jakich przyczyn zakwestionował, a wywody przedstawione w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia, znajdują pełną aprobatę Sądu ad quem. Nietrafny jest przy tym również podniesiony w apelacji obrońcy oskarżonego W. M. zarzut dopuszczenia się przez

Sąd I instancji obraży przepisu art. 410 k.p.k., gdyż zasada wyrażona w art. 410 k.p.k., iż podstawę każdego orzeczenia, a w tym wyroku, stanowi całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy, nakłada na Sąd obowiązek uwzględnienia przy wyrokowaniu całokształtu tych okoliczności. Sąd ferując wyrok nie może wydać go na podstawie części ujawnionego materiału dowodowego, a musi on być wynikiem analizy całokształtu ujawnionych okoliczności, a więc tych, które tezę oskarżenia potwierdzają, jak i tych, które ją podważają. Dopiero bowiem wszechstronna ocena wszystkich dowodów i wynikających z nich okoliczności może doprowadzić do wykrycia prawdy i poczynienia prawidłowych w tym zakresie ustaleń.

Tak właśnie uczynił w niniejszej sprawie Sąd Okręgowy, co nie tylko umożliwia kontrolę odwoławczą zaskarżonego wyroku, ale też upoważnia do stwierdzenia, iż został on wydany w oparciu o całokształt materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej, a przedstawiona w uzasadnieniu orzeczenia ocena dowodów, ma wszechstronny charakter, prowadząc do wykrycia prawdy i poczynienia prawidłowych w tym zakresie ustaleń. Skarżący wyrok obrońca nie wykazał zresztą w wystarczającym stopniu w swej apelacji, naruszenia przez Sąd I instancji przepisu art. 410 k.p.k.

Należy bowiem w tym miejscu zdecydowanie podkreślić, że nie stanowi naruszenia przepisu art. 410 k.p.k. dokonanie oceny materiału dowodowego przeprowadzonego lub ujawnionego na rozprawie w sposób odmienny od subiektywnych

oczekiwań stron procesowych. Do takiego naruszenia doszłoby tylko wtedy, gdyby Sąd I instancji wydając wyrok oparł się jedynie na części materiału dowodowego. Jednakże przepisu art. 410 k.p.k. nie można rozumieć w ten sposób, że każdy z przeprowadzonych dowodów ma stanowić podstawę ustaleń faktycznych. Nie można zarzucać, że niektóre dowody nie stanowiły podstawy ustaleń faktycznych, jeśli Sąd je rozważył i odrzucił na płaszczyźnie art. 7 k.p.k. jako niewiarygodne (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 września 2013r. sygn. II KK 223.13). Trzeba przy tym wyraźnie podkreślić, że odrzucenie przez Sąd pewnych dowodów w końcowej ocenie, co dotyczy się przecież również poszczególnych dowodów z wyjaśnień lub zeznań, nawet jeśli dotyczą tego samego źródła dowodowego, przy jednoczesnym uwzględnieniu innych dowodów, stanowi uprawnienie Sądu dokonującego ustaleń faktycznych z pełnym uwzględnieniem zasady swobodnej oceny dowodów. Swoje stanowisko i podjęte rozstrzygnięcia Sąd meriti dokładnie przedstawił oraz przekonująco uzasadnił w pisemnych motywach wyroku zgodnie z wymogami art. 424 k.p.k., albowiem sporządzone przez Sąd Okręgowy uzasadnienie zaskarżonego wyroku w sposób należyty wyjaśnia podstawy faktyczne orzeczenia wskazując, na fakty i okoliczności, które zostały udowodnione oraz określa - szczegółowo je opisując - dowody, na których oparto przedmiotowe ustalenia, a także wymienia dowody, którym odmówiono waloru wiarygodności, podając powody, które legły u podstaw powyższego. W tej sytuacji uszczegółowione w zarzutach apelacji oraz w

piśmie procesowym z dnia 1 marca 2021r. argumenty skarżącego nie zasługiwały na aprobatę w toku kontroli instancyjnej i stanowiły raczej wyraz polemiki z prawidłowymi ustaleniami Sądu I instancji wraz z próbą przekonania do własnej, korzystnej z punktu widzenia interesów oskarżonego interpretacji faktów.

Podkreślenia wymaga również fakt, że zebrany w sprawie materiał dowodowy jest wszechstronny i przede wszystkim wystarczający dla rzetelnej i prawidłowej oceny przedmiotowych zdarzeń.

Niezasadny był także wskazany przez obrońcę oskarżonego w uzasadnieniu apelacji zarzut naruszenia przepisu art. 5 k.p.k., albowiem zasady domniemania niewinności oraz rozstrzygania wątpliwości na korzyść oskarżonego znajdują zastosowanie w procesie jedynie dopóty, dopóki poddane kompleksowej ocenie dowody nie pozwalają na sformułowanie ostatecznego wniosku o nie budzącej wątpliwości winie i sprawstwie. Natomiast Sąd I instancji nie przyjął bezkrytycznie dowodów i wersji przedstawionej przez oskarżyciela publicznego, co skutkowało zmianą opisu i odmienną oceną prawną niż proponowana w akcie oskarżenia.

Wniosek

Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia obu zarzucanych mu czynów, a ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Postępowanie dowodowe było prawidłowe i wyczerpujące. Chybione zarzuty apelującego, nie mogły skutkować uchynieniem zaskarżonego wyroku ani jego zmianą. Nie zachodzą również żadne podstawy do uchynienia zaskarżonego orzeczenia i przekazania sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Brak przesłanek z art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k. oraz art. 454 k.p.k., które skutkowałyby koniecznością uchynienia zaskarżonego orzeczenia. Brak konieczności przeprowadzenia na nowo przewodu w całości.</p>		
<p>3.2.</p>	<p>Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Postępowanie dowodowe zostało przeprowadzone przez Sąd Okręgowy w sposób prawidłowy i skrupulatny, a zebrany materiał dowodowy uznać należy za pełny i wyczerpujący. Sąd ten wszechstronnie rozważył wszystkie dowody i okoliczności ujawnione w toku rozprawy. Sąd meriti w uzasadnieniu swym wskazał, na jakich dowodach oparł w tej części swe ustalenia, a także, które dowody i z jakich przyczyn zakwestionował, a wywody przedstawione w pisemnym</p>		

uzasadnieniu skarżonego orzeczenia
– po jego uzupełnieniu, znajdują
pełną aprobatę Sądu ad quem.

Sąd Apelacyjny w całości odrzucił
więc argumenty podnoszone
przez obrońcę oskarżonego,
mające przekonać Sąd odwoławczy
o rzekomym błędzie ustaleń
faktycznych, przeciwstawiając im
analizę i dokonaną na jej podstawie
ocenę zgromadzonego materiału
dowodowego, przedstawioną przez
Sąd Okręgowy w pisemnych
motywach zaskarżonego wyroku,
które w części dotyczącej obu
przypisanych oskarżonemu W. M.
przestępstw - w pełni zasługują
na aprobatę i przez to nie jest
celowe ich powtórne przytaczanie
zwłaszcza, że ocena Sądu I instancji
jest pełna, logiczna i wsparta
zasadami doświadczenia życiowego,
a więc odpowiada w pełni wymogom
nałożonym przez reguły z art.
7 k.p.k., co jednocześnie zwalnia
Sąd odwoławczy od drobiazgowego
odnoszenia się do zarzutów apelacji,
kwestionujących w rzeczywistości
taką ocenę, odsyłając do szczegółów
uzasadnienia wyroku Sądu I
instancji. Treść zgromadzonego w
sprawie materiału dowodowego
wskazuje, że Sąd Okręgowy
prawidłowo ocenił nie tylko
zeznania pokrzywdzonego A. D., ale
również wyjaśnienia oskarżonego i
zeznania pozostałych wskazanych w
pisemnych motywach zaskarżonego
orzeczenia świadków tj. E. P., S. K.,
P. K., K. J., A. L., D. D. i M. S. oraz
opinii biegłych, które przekonują
o takim przebiegu przedmiotowych
zdarzeń, jak ustalił to Sąd meriti.

Nie zasługiwał więc na aprobatę
zarzut obrońcy oskarżonego,
dążącego do wykazania, iż
zebrany w sprawie materiał
dowodowy nie dawał podstaw do

ustalenia, że W. M. dopuścił się przypisanych mu w pkt 1 i 2 zaskarżonego wyroku czynów, a jednocześnie sugerował, że sprawcą zabójstwa pokrzywdzonego M. T. był pokrzywdzony A. D.. Sąd odwoławczy w pełni aprobuje bowiem ustalenia w tej kwestii poczynione przez Sąd I instancji, dzieląc argumentację zaprezentowaną w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku, przez co zbędne jest jej powtarzanie, a treść zebranego w sprawie materiału dowodowego uprawniała Sąd Okręgowy do poczynienia przyjętych za podstawę orzeczenia ustaleń, po dokonaniu oceny dowodów zgodnie z regułą z art. 7 k.p.k. Zresztą argumentacja obrońcy zbudowana jest na wybiórczych elementach materiału dowodowego, które przy kompleksowej ocenie dowodów – tak jak uczynił to Sąd I instancji – tracą na znaczeniu w sposób oczekiwany przez apelującego, a wywody obrońcy stanowią jedynie subiektywną polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu meriti i przedstawiają jedną z możliwych wersji, ale nie jedyną, a tym samym nie obalają też skutecznie argumentów powołanych przez Sąd meriti.

Niezasadne są więc podniesione przez obrońcę zarzuty błędu w ustaleniach faktycznych, skoro ocena dowodów ujawnionych na rozprawie, a dokonana przez Sąd Okręgowy, nie wykazuje zdaniem Sądu odwoławczego dowolności i nie wykracza poza ramy swobodnej oceny dowodów chronionej przepisem art. 7 k.p.k. Jeszcze raz należy podkreślić, że apelacja zarzucająca błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku jest skuteczną

tylko wówczas, gdy jej autor wykaże, że ustalenia dokonane przez sąd orzekający są wbrew wskazaniom wiedzy, zasadom doświadczenia życiowego bądź wyciągnięte z nich wnioski sprzeczne są z prawidłami logicznego rozumowania, względnie wskaże jakie fragmenty poczynionych ustaleń nie znajdują odzwierciedlenia w ujawnionych dowodach albo jakie istotnie dowody zostały pominięte przy dokonywaniu oceny materiału dowodowego. A tego skarżący nie zdołał uczynić skutecznie.

Nie można więc zarzucać, że niektóre dowody nie stanowiły podstawy ustaleń faktycznych, jeśli sąd je rozważył i odrzucił na płaszczyźnie art. 7 k.p.k. jako niewiarygodne. Trzeba przy tym wyraźnie podkreślić, że odrzucenie przez sąd pewnych dowodów w końcowej ocenie, przy jednoczesnym uwzględnieniu innych dowodów, stanowi uprawnienie sądu dokonującego ustaleń faktycznych z pełnym uwzględnieniem zasady swobodnej oceny dowodów. Swoje stanowisko i podjęte rozstrzygnięcia Sąd meriti bowiem dokładnie przedstawił oraz przekonująco uzasadnił w pisemnych motywach wyroku zgodnie z wymogami art. 424 k.p.k., albowiem sporządzone przez Sąd Okręgowy uzasadnienie zaskarżonego wyroku w sposób należyty wyjaśnia podstawy faktyczne orzeczenia wskazując, na fakty i okoliczności, które zostały udowodnione oraz określa dowody, na których oparto przedmiotowe ustalenia, a także wymienia powody, które legły u podstaw częściowego zakwestionowania wyjaśnień oskarżonego W. M.,

co do okoliczności i przebiegu inkryminowanych zdarzeń.

Przy tej okazji, należy też w tym miejscu przypomnieć, iż stopień szczegółowości rozważań Sądu odwoławczego uzależniony jest od jakości oceny dokonanej przez Sąd I instancji. Jeżeli ta ocena jest wszechstronna, pełna, logiczna i wsparta zasadami doświadczenia życiowego, a więc odpowiada w pełni wymogom nałożonym przez reguły z art. 7 k.p.k., to wówczas Sąd odwoławczy zwolniony jest od drobiazgowego odnoszenia się do zarzutów apelacji, kwestionujących w rzeczywistości taką ocenę. Z tych przyczyn Sąd Apelacyjny uznał za wystarczające wskazanie głównych powodów niepodzielenia zarzutów apelacji obrońcy oskarżonego, odsyłając do szczegółów uzasadnienia wyroku Sądu I instancji. Jakkolwiek jest rzeczą oczywistą, iż na Sądzie odwoławczym ciąży obowiązek rozpoznania wszystkich wniosków i zarzutów wskazanych w środku odwoławczym, nie oznacza to jednak bezwzględnego wymogu szczegółowego umotywowania każdego argumentu, albowiem w niniejszej sprawie Sąd odwoławczy podziela w pełni dokonaną przez Sąd meriti ocenę dowodów, w związku z czym szczegółowe odnoszenie się w uzasadnieniu swojego wyroku do zarzutów apelacji, byłoby jedynie zbędnym powtórzeniem argumentacji tego sądu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 lipca 2014r. sygn. II KK 180/14, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 kwietnia 2009 r. sygn. III KK 381/08 oraz postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 10 października 2007 r., sygn. III KK 120/07 z dnia 2 sierpnia 2006 r., sygn. II KK 238/05). Skoro w przedmiotowej

<p>sprawie Sąd I instancji sporządził uzasadnienie swego wyroku w taki sposób, iż w pełni odpowiada wymogom z art. 424 § 1 k.p.k., nadto zawiera ono pełną i rzetelną ocenę całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego, to Sąd Apelacyjny nie ma potrzeby jeszcze bardziej szczegółowego, niż to uczynił, odnoszenia się do poszczególnych zarzutów zawartych w apelacjach.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia obu zarzucanych mu czynów, a ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Postępowanie dowodowe zostało przeprowadzone rzetelnie i na tej podstawie Sąd Okręgowy prawidłowo ustalił stan faktyczny. Chybione zarzuty obrońcy oskarżonego, nie mogły skutkować uchyleniem zaskarżonego wyroku ani jego zmianą. Nie zachodzą również żadne podstawy do uchylenia zaskarżonego orzeczenia i przekazania sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Brak przesłanek z art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k. oraz art. 454 k.p.k., które skutkowałyby koniecznością uchylenia zaskarżonego orzeczenia. Brak konieczności przeprowadzenia na nowo przewodu w całości.</p>		

3-3.	Zarzut obrazy prawa procesowego tj. art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Z uwagi na uzupełnienie przez Sąd I instancji uzasadnienia zaskarżonego wyroku, zarzut ten co do istoty zdezaktualizował się.</p> <p>Aby zarzut obrazy przepisów postępowania oparty na podstawie z art. 438 pkt 2 k.p.k. mógł być uznany za zasadny, konieczne jest wykazanie możliwego wpływu na treść orzeczenia. Natomiast przepis art. 424 k.p.k. kwestionowany przez skarżącego, odnosi się do czynności dokonywanej przez sąd po wydaniu wyroku. W związku z czym nie sposób przyjąć, by czynność następcza – jaką jest uzasadnienie - mogła wpływać na to, co zostało orzeczone wcześniej czyli na treść wyroku. Szczególnie, że kontrola odwoławcza dokonywana przez Sąd odwoławczy służy weryfikacji słuszności orzeczenia, a nie jego uzasadnienia, przy czym kontroli tej dokonuje się poprzez badanie zgodności wyroku z materiałem dowodowym oraz badanie dochowania przez sąd istotnych wymogów proceduralnych.</p> <p>Uzasadnienie wyroku jest bowiem czynnością wtórną do rozpoznania sprawy, gdyż przeprowadza się ją już po jej zakończeniu. Ponadto uzasadnienie stanowi dokument o charakterze sprawozdawczym, zawierającym przedstawienie wyników narady, z dokładnym wskazaniem, co</p>		

sąd uznał za udowodnione i jak ocenił dowody, jeśli chodzi o podstawę faktyczną wyroku oraz wyjaśnieniem podstawy prawnej zapadłego w sprawie rozstrzygnięcia. Z tych też względów nawet gdyby stwierdzono niedomogi uzasadnienia, nie mogłyby one z zasady stanowić podstawy do przyjęcia, iż uchybienie art. 424 § 1 lub 2 k.p.k. miało realny wpływ na treść wyroku i musi prowadzić do jego zmiany bądź uchylenia (podobnie w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 15 stycznia 2014 r. w sprawie V KK 229/13).

Natomiast w przedmiotowej sprawie, po uzupełnieniu w trybie art. 449a k.p.k., pisemne motywy zaskarżonego wyroku zostały zaprezentowane w sposób przejrzysty, drobiazgowy i rzetelny, umożliwiając Sądowi odwoławczemu przeprowadzenie kontroli instancyjnej i poznanie motywów, jakimi Sąd meriti kierował się wydając zaskarżone orzeczenie i jego słuszność w konfrontacji z zebrany w sprawie materiałem dowodowym.

Wniosek

Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku albo o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

W toku kontroli instancyjnej nie stwierdzono naruszenia przepisów proceduralnych, które miałyby wpływ na treść

zaskarżonego orzeczenia. Nie zachodzą również żadne podstawy do uchylenia zaskarżonego orzeczenia i przekazania sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Brak przesłanek z art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k. oraz art. 454 k.p.k., które skutkowałyby koniecznością uchylenia zaskarżonego orzeczenia. Brak konieczności przeprowadzenia na nowo przewodu w całości.

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>4.1.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>5.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p>Zaskarżony wyrok w całości utrzymano w mocy.</p>	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>Zarzuty skarżącego okazały się niezasadne z przyczyn wskazanych w części 3 uzasadnienia i z tego powodu nie mogły być uwzględnione. Prawidłowość przeprowadzonego postępowania dowodowego, właściwa ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz zasadność doboru rodzaju i wysokość orzeczonej kary, a także środka kompensacyjnego, przemawiała za utrzymaniem w mocy zaskarżonego wyroku.</p>	

Sąd Okręgowy wymierzając karę oskarżonemu W. M., prawidłowo uwzględnił wszystkie okoliczności mające wpływ na jej wymiar zgodnie z dyrektywami określonymi w art. 53 k.k., czemu dał wyraz w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku, co również znalazło pełną aprobatę Sądu Apelacyjnego i zbędne jest powielanie tych argumentów. Wymierzając karę łączną wobec oskarżonego, Sąd Okręgowy również prawidłowo rozważył okoliczności przemawiające za korzystnym ukształtowaniem kary łącznej zgodnie z treścią art. 88 k.k. Prawidłowo również Sąd meriti rozważył rozmiar krzywdy jaką doznała oskarżycielka posiłkowa z powodu śmierci męża, orzekając współmierny środek kompensacyjny.

Sąd Apelacyjny uznał więc, iż tak określona przez Sąd I instancji wobec oskarżonego kara jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu, a także winy oskarżonego i spełni cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do W. M., a także w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Przy czym wymierzona oskarżonemu kara nie jest nadmiernie surowa.

W tej sytuacji, prawidłowość poczynionych ustaleń faktycznych oraz dokonanych na ich podstawie ocen, a także orzeczenie w zakresie okoliczności mających wpływ na rodzaj i wysokość orzeczonej kary, nie dała podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku przez Sąd odwoławczy. Nie zachodzą również żadne podstawy do uchylecia zaskarżonego orzeczenia i przekazania sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Brak przesłanek z art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k. oraz art. 454 k.p.k., które skutkowałyby koniecznością uchylecia zaskarżonego orzeczenia

5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji

5.2.1.

Przedmiot i zakres zmiany

Zwięźle o powodach zmiany

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji

5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięzle o powodach uchylecia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzle o powodach uchylecia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięzle o powodach uchylecia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
--------------------------------	-------------------------

<p>pkt 2</p>	<p>Orzekając w przedmiocie kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, Sąd Apelacyjny zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. P. kwotę 738,- zł, na którą składa się kwota 600,- złotych tytułem kosztów nieopłaconej obrony z urzędu udzielonej w postępowaniu odwoławczym oraz kwota 138,- złotych tytułem zwrotu podatku VAT. Podstawą przyznania obrońcy wynagrodzenia za udzieloną pomoc prawną w postępowaniu odwoławczym, która nie została opłacona, był przepis art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2015 r. poz. 615 j.t. z późn. zm.). Wysokość wynagrodzenia adwokackiego, w tym co do zwrotu podatku VAT, ustalono w oparciu o § 17 ust. 2 pkt 5 oraz § 4 ust. 1-3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2019.18 j.t.).</p>
<p>pkt 3</p>	<p>Sąd Apelacyjny zasądził także od Skarbu Państwa na rzecz radcy prawnego E. O. kwotę 738,- zł, na którą składa się kwota 600,- złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu z tytułu reprezentowania oskarżycielki posiłkowej K. T. w postępowaniu odwoławczym oraz kwota 138,- złotych tytułem zwrotu podatku VAT. Podstawą przyznania pełnomocnikowi wynagrodzenia za udzieloną pomoc prawną w postępowaniu odwoławczym, która nie została opłacona, był przepis art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2015 r. poz. 615 j.t. z późn. zm.).</p>
<p>pkt 4</p>	<p>Natomiast na mocy art. 624 § 1 k.p.k. zwolniono oskarżonego z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, mając na uwadze jego sytuację materialną, a także rozmiar orzeczonej kary pozbawienia wolności i kwoty zasądzonego zadośćuczynienia.</p>

7. PODPIS

SSO del. Rafał Doros SSA Grzegorz Wątroba SSA Marcin Ciepiela

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok skazujący w całości.		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana